

jeg kan stadig væk ikke forstå, at Dansk Folkeparti ønsker at være med til det her.

Vi skal selvfølgelig skabe et arbejdsmarked, som er sundere; et arbejdsmarked, hvor mennesker kan holde ud at være i længere tid. Det har vi ikke i dag. Tallene viser, at hvis vi i den offentlige sektor bare kunne få et sygefravær som det, der er den private sektor, ville det muligvis skaffe helt op til 7.000 ekstra personer til den offentlige sektor. Det er da også værd at tage med.

Vi skal skabe et sundere arbejdsmarked, bedre muligheder for seniorordninger – også for dem, der ikke fik så meget uddannelse fra starten.

Kl. 11:29

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:29

Margrethe Vestager (RV):

Jeg sætter meget stor pris på Socialdemokraternes meget klare melding om en jo egentlig praktisk, nøgtern og ordentlig tilgang over for de mennesker, som sidder fast i vores asylcentre til ingen verdens nytte, hverken med hensyn til deres egne kvalifikationer, med hensyn til at vende hjem eller med hensyn til at bidrage til det samfund, som giver dem husly. Det synes jeg er godt og rigtigt og i virkeligheden en meget, meget nøgtern linje at lægge, at man ikke som andre sætter sig op på den høje principhest og er villig til at ofre både voksnes og børns liv og velfærd.

Det er klart, at det gør, at Dansk Folkeparti begynder at stille spørgsmål, men jeg vil gerne bede fru Helle Thorning-Schmidt uddybe det om de særlige hensyn, for særlige hensyn har jo en anden side. En ting er, at vi ikke tager særlige hensyn, men noget andet er, at vi giver plads til, at man kan være her, og derfor ville det jo være ærgerligt, hvis bemærkningen om, at vi ikke vil vise særlige hensyn, betyder, at f.eks. københavnske skolebørn ikke kan benytte madordningerne, fordi der ikke længere må serveres halallerter, eller der sættes grænser op, som gør, at børnene ikke kan deltage i de forskellige aktiviteter, der er, når målet er, at vi skal kunne være sammen og have en dialog om, hvordan vi gør vores værdier til virkelighed og dermed også sørger for, at vi kan være her alle sammen.

Kl. 11:31

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:31

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes selvfølgelig, at kommunerne og den enkelte institution selv må vurdere, hvordan de vil gøre det her. Jeg har ikke tænkt mig, at der skal komme lange lovudspil fra Folketinget angående de her særlige hensyn, men som udgangspunkt synes jeg, vi er nødt til at acceptere, at der er en måde at leve på, og der er en madkultur i danske daginstitutioner, som vi ikke kan forandre, fordi der kommer mennesker, der f.eks. ikke spiser svinekød, her til landet. Jeg synes det ville være dejligt, hvis vi fremover kunne give børnene et måltid mad, men jeg synes også, vi er nødt til at kunne regne med, at de får et måltid mad, som følger de almindelige danske traditioner for mad.

Men i øvrigt vil jeg lade institutionerne selv bestemme det; jeg synes ikke, det er noget, vi bør blande os i her fra Christiansborg. Selvfølgelig skal vi alle sammen have lov til at være her, men man skal også acceptere, at der er stærke danske traditioner, som vi gerne fortsat vil have i Danmark.

Kl. 11:32

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 11:32

Margrethe Vestager (RV):

På sin vis synes jeg, det et eller andet sted er lidt foruroligende, for de danske madtraditioner udvikler sig jo heldigvis til meget, meget mere, end de var for 100 år siden. Men jeg synes, det er fint, at institutionerne selv skal kunne bestemme, hvad de vil gøre, netop i overensstemmelse med de borgere, de skal skabe rum for, og de børn eller voksne, som kommer på institutionerne.

Det fører mig videre til spørgsmålet om de forhandlinger, vi har foran os angående den kvalitetsreform, som regeringen har lagt på bordet, og de velfærdsrettigheder, som fru Helle Thorning-Schmidt har været fortalende for. Jeg savner lidt fokus på de svageste. Vi kommer jo meget hurtigt til at diskutere rettigheder og standarder for de fleste af os, for de fleste børnehaver, for de fleste plejeboliger og de flestes sundhedsproblemer, og derfor vil jeg gerne vide, om der i den socialdemokratiske tilgang også fokuseres på de svageste, nu hvor vi har oplevet, at man har et meget stærkt blik for bl.a. asylansørgernes børns forhold.